

Sygn. akt III CSK 438/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa A. S.A. w B.
przeciwko A. [...] J.J.M. K. sp. j. w C.
o zakazanie i o złożenie oświadczeń,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 1800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód A. S.A. w B. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga powoda była oczywiście uzasadniona. Istotne zagadnienie prawne wskazane w skardze kasacyjnej opiera się na nieuzasadnionym założeniu, że sąd II instancji wkroczył w kompetencje zarezerwowane dla Urzędu Patentowego i sądów administracyjnych. Sąd Apelacyjny przyjął, że prawa te istnieją, o czym świadczy także to, iż rozważał ich nadużycie w świetle art. 5 k.c. Nie ma też podstaw do podejmowania wykładni art. 13 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Sąd Apelacyjny przyjął, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje błąd sensu largo dlatego, że nie ma do tego podstaw faktycznych, a nie z powodu takiej lub innej wykładni wspomnianego przepisu. Oczywiście zasadność skargi kasacyjnej mogłaby zostać stwierdzona, tylko przy zakwestionowaniu ustaleń Sądu Apelacyjnego.

Zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, nie mogą zaś być podstawą skargi kasacyjnej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.